

۲۰۱۶/۰۸/۲۲

حنیف رهیاب رحیمی

انگیزه نوشتن این طنز:
چند روز پیش در فیسبوک ها روز رفیق را تبریک گفته بودند.

طنز روز بین المللی رفیق!

از روز بین المللی رفیق که اخیراً از طرف ملل متحد رسمی شناخته شده، در اکثر کشورهای رفیق پرور و رفیق دوست دنیا با برگزاری مراسم رفیقانه تجلیل بعمل آمد. درین محافل دوستان و رفقای پیر و جوان و صمیمی و قدیمی دور هم جمع شده، با در نظر داشت فرهنگ و رسم و رواج شان از آن تجلیل بعمل آوردند.

رفیق خوب دوران کودکی ما آقای رفیق پور، خبر نگاری که همیشه در خبر هایش رفاقت را بر همه چیز ترجیح می دهد گزارش رفیقانه ای برای ما تهیه کرده که با هم می خوانیم:

- در فرانسه رفیق های زور دوران کودکی با هم جمع شدند و در باره مراسم مشترک مسیحیان و مسلمانان که به خاطر تقبیح سر بریدن یک کشیش به وسیله افراد داعش در آنکشور صورت گرفت، صحبت های رفیقانه کردند.

- در بنگله دیش چند نفر رفقا در یک رستوران یک یک چای و بسکیت خوردند و از آزاد ساختن کشور شان از استعمار پاکستان با خوشی یاد کردند و شکر خدا را بجا آوردند که از غلامی و استعمار یک کشور مزدور و بی پدر آزاد شدند.

- در ایالات متحده امریکا جوانان و ریش سفیدان سفید و سیاه در یکی از باغچه های خلوت در قصر سفید دعوت شدند و تا توانستند نوشیدند و از اینکه از جنگ های ویتنام جان به سلامت بردند، بخوشی یاد کردند و به یاد رفیق ها و دوستان شان که در جنگ های حاضر کشته شده اند، شمع روشن کردند.

- در پاکستان، جوان های سوخته و نیم سوخته و مردان قاق روده و لاغر مانند خمچه نداف با سرهای چرب و نا شسته دور هم جمع شده و با همدیگر از کیسه بری ها، مرغ دزدی، فریب و جعل کاری ها و شادی بازی های شان

لاف ها و پتاق ها زدند و در آخر محفل با خوردن یک یک کاسه گک دال و پرتاب سه سه عاروق بدبوی، به محفل شان خاتمه بخشیدند.

در برازیل، ارجنتاین، چلی، هسپانیه و این کشور ها، رفیق های فوتبال باز، در هندوستان کرکت بازان جوان و سابق، در آلمان مخترعین و ساینس دان ها و... با گرد همایی ها و محافل روز رفیق را تجلیل کردند.

- محفلی به همین مناسبت در شهر های مختلف کشور رفیقستان نیز دایر گردیده بود.

آقای رفیق پور از رفیقستان گزارش می دهد که از ترس انتحار رفقای ناراضی رئیس صاحب جمهور که در هر گوشه مانند پوقانه خود را می ترقانند، تصمیم بر این شد که نماینده های اقوام و اقشار مختلف در نخاس ملت حضور رفیقانه بهم رسانیده این روز را به نمایندگی موکلین شان تجلیل کنند.

در نخاس ملت، بالای اینکه محفل با سرود ملی شروع شود یا قرائت کلام الله مجید، یک بگو مگوی کوچک اتفاق افتاد که در نتیجه از خود گذری رفقا از نیم ساعت زیاد طول نکشید و یک قسم حل شد! بعد محفل آغاز گردید و چون به نماینده یکی از اقوام کشور هیچ وخت برای سخنرانی داده نشده بود عده ای از رفقا که مربوط به آن قوم و طرفداران شان بودند، محفل را ترک کردند.

سخنران اولی تا گلو صاف کرد که از برکت جهاد و اینکه چگونه موفق شدند تا حکومتی را که پایه های اساسی اش بر رفیق و رفیق بازی استوار بود و حتی رفیق های انترنشنل هم داشتند، از بین ببرند، چیزی بگوید، نیم دیگر رفقا که هنوز هم پیرو همان سیستم بودند، غم غم کنان مجلس را ترک نمودند.

رئیس مجلس که مانند هر روز وضع را وخیم دید، از صمیمیت اقوام و تحکیم رفاقت در بین اعضاء سخن راند اما گپ های او شعله های کینه و دشمنی را بیشتر شعله ور ساخت و طعنه کاری و ملامت ساختن بین نماینده ها شروع شد و تا شور خوردنی، فضای تالار را تفرانی، چپلک، قطی نسوار، بوتل آب، بوت کوری بلند و دندان خلال پر کرد که زن ها بر روی مرد ها می زدند و مرد ها بر روی زن ها.

محفل با پاره شدن خشتک ها و باد شدن موی سر و ریش و زلف و پیچه، اما به فضل خداوند بدون خونریزی پایان یافت.

آقای رفیق پور در آخر گزارش خود می نویسد: که تا ده سال دیگر، از جمله ۳۶۵ روز سال، آن روز هایی که تا کنون بی نام و بی نشان مانده اند، هم صاحب نام ساخته می شوند و به نام های روز همسایه، روز خشو، روز گدنده، روز لاغری، روز داماد، روز خسر، روز شلغم، روز گوسفند، روز شیر، روز خاکباد، روز خر، روز ریش و بروت، روز روده و غیره نام گذاری می شوند و مردم می توانند روز دلخواه شانرا هر طوری که دل شان است، تجلیل کنند.

به شرطی که تجلیل روز شیر در حضور قوای صلح ملل متحد صورت بگیرد چون نسبت به هر چیز دیگر نام خدا تعداد شیر بیشتر است!

(پایان)